

LAIVAS

No. 3. Metai XII

Sausio-Jan. 16, 1932

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

" L A I V A S "

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

II SEKMADIENIS PO TRIJŲ KARALIŲ.

L e k c i j a .

ROM. 12, 6—16

BROLIAI: Mes turime dovanų, kurios, žiūrint mums duotosios malonės, yra įvairios. Jei tai pranašystės dovana, tebūnie ji vartojama, prisilaikant tikėjimo taisyklių; jei kas turi tarnavimo dovaną, tas tesilaikai tarnavimo; kas mokina, tepasilieka prie mokslo; kas duoda išpėjimų, tebūnie prie išpėjimų; kas dalina, tedalinie neklastingai; kas yra vyresnysis, tebūnie uolus; kas daro gailestingumo darbus, tedarai su džiaugsmu. Meilė tebūnie be veidmainystės. Nekeškite pikto, laikykitės to, kas gera. Mylėkite kitą kitą brolių meile. Pagerbinu kits kitą pralenkite. Uolumu nebūkite tinginai; būkite karšti dvasia; tarnaukite Viešpačiui. Džiaugkitės viltyje, būkite kantrūs suspaudime, ištvermingi maldoje. Dalyvaukite šventųjų reikaluose, rūpinkitės sveatingumu. Laiminkite tuos, kurie jus persekioja, laiminkite ir nekekite. Džiaugkitės su linksmaisiais, verkite su verkiančiais. Turėkite kits kitam vienokių jausmų; neieškokite aukštų dalykų, bet nusileiskite pire to, kas žema.

E v a n g e l i j a .

JONO 2, 1—11

ANUO metu buvo vestuvės Galiliejose Kanoje; buvo tenai ir Jėzaus motina. Buvo taipogi pakviestas į vestuves Jėzus su savo mokytiniais. Netekus vyno, Jėzaus motina jam tarė: Jie nebeturi vyno. Jėzus gi jai tarė: Kas man ir tau, moteriške? Dar neatėjo mano valanda. Tuomet jo motina tarė tarnams: Ką tik jis jums sakys, padarykite. Buvo tenai pastatyta šeši akmeniniai ąsuočiai žydų apsiplovimams, kurių kiekvienam tilpo du ar trys kibirai. Jėzus jiems tarė: Priimkite ąsuočius vandens. Jie pripylė juos sklydinus. O Jėzus jiems tarė: Dabar šemkite ir neškite pokilio užvezdai. Jie nunešė. Kaip tik pokilio užvezdas paragavo iš vandens padarytojo vyno, nežinodamas, iškur jis atsirado, nors tarnai, kurie buvo sėmę vandenį, tai žinojo, jis pasivadino jaunikiu ir jam tarė: Kiekvienas žmogus pirma stato gero vyno, o kuomet įgeria, tuomet to, kurs menkesnis; tu gi palikai gerąjį vyną ikišiolei. Tą stebūklų pradžia Jėzus padarė Galiliejose Kanoje ir apreiškė savo garbę; ir jo mokiniai įtikėjo į jį.

Užsakykite "LAIVĄ" Savo Giminėms Į Lietuvą

Šv. Mergelė Marija Apie Apipiaustyma Jėzaus

Kaip kad mes per šv. Krikštą gauname sau vardą ir šiuoni, taip sakant, prisirašome prie krikščionių skaičiaus, taip lygiai ir Senajame Įstatyme DIEVAS buvo parėdes, kad visi priklausantieji Jojo išrinktajai tautai pasiduotų tam tikrai sopolingai, sujungtai su kraujo praliejimu apipiaustymo apeigai, kuri atsilikdavo paprastai aštuntoje dienoje po vyriškos lyties kūdikio gimimui. Per šitą apeigą kūdikiui uždėdavo vardą. Šitą apeigą paprastai atlikdavo namuose, ar sinagogoje šeimos galva; tačiau galėjo atlikti ir kiekvienas žydas ir net moteris. Kas šitą apeigą buvo atlikęs Kūdikėlini JĖZUI ir kur, tai Šventasis Raštas nemini; šv. Lukas (II, 21) tiktai trumpai pažymi: "Praslinkus aštuonioms dienoms, kuomet reikėjo apipiaustyti vaikelis, praminta jis vardu JĖZUS, taip, kaip jis buvo Angelo pavadintas, pirma, ne kaip buvo pradėtas yscioje."

Trumpas tai sakiny; tačiau, jame glūdi daug medžiagos apmąstymui. Gi JĖZUI, visai nebuvo reikalo pasiduoti šitai apeigai, kadangi Jis buvo ir yra vienatis DIEVO Sūnus, pati šventybė! Šita geriausiai žinojo ir suprato švenčiausioji Mergelė Marija; taigi, matydama, jog JĖZUS pasiduoda šitai Jam visai neprivertinai apeigai, kenčia skausma, praliedamas jš pat kūdikystės kraują, Ji negalėjo nesistebėti šiuoni ir neatiduoti garbės savo mylimiausiajam Kūdikėlini, kadangi Ji gerai suprato šito priežastį.

Ji žinojo, jog JĖZUS, pasiduodamas šitai apeigai visų pirma norėjo pareikšti žmonėms savo meilę, kuri privertė Jį iš pat savo žemiškojo gyvenimo pradžių pralieti kraują ir juomi nuvalyti mus nusidėjėlius, o vienkart parodyti, kokia kaina Jis įsigijo JĖZAUS vardą, t. y. Atpir-

kėjo. "Jis, atnašavęs savo kūno dienoje su didžiu skausmu ir ašaromis prašymus ir maldavimus tam, kurs jį galėjo išgelbėti nuo mirties, buvo išklaustyas dėl savo pagarbos." (Žyd. V, 7).

Be šio JĖZUS norėjo pamokyti mus klausyti DIEVO ir Bažnyčios įsakymų: "Nemanykite, būk aš atėjęs Įstatymo ar pranašų panaikinti; ne panaikinti aš atėjau, bet įvykdyti" (Mat. V, 17).

Pasiduodamas apipiaustymo apeigai Jis norėjo duoti paklusnumo ir nuolankumo pavyzdį, o vienkart ir paraginti priešdvasiškojo apipiaustymo, t. y. suvaldymo ir suvaržymo savo geidulių ir kūno pikty palinkimu. "Aš sakau jums: Elgkitės, vadovaujant dvasiai, ir jūs nevykinsite kūno geidulių" (Gal. V, 16).

Jis nenorėjo papiktinti žydu, kurie didžiausiu griežtumu prisilaikydavo paviešutiniškųjų Mozės įsakytuųjų apeigu ir savo apipiaustymu Jis geidė itikinti žydas, jog Jis esąs tikrasis Abraomo ainy. "Bet, kad ju nepiktintumėm, eik pas jūrą... atvėręs jos nasrus atrasi statera; ėmes duok jį už mane ir už save" (Mat. XVII, 26).

Pagaliau, Jis norėjo parodyti, jog jis esąs tikras žmogus, su tikru žmogaus kūnu, o ne koku ten dujiniu, kaip kad tvirtindavo kai kurie eretikai...

Šitai apsvarstančios apeigos metu švenčiausios Mergelės Marijos širdį iš vienos pusės pripildė didžiausias džiaugsmas iš šitokio Kūdikio ir begalinė motiškoji meilė, gi iš kitos ir begalinis skausmas, kad štai, šitas Kūdikėlis, iš begalinės meilės žmonėms jau pradėjo lieti savo kraują ir kentėti ir šitą meilę užantspauduos pagaliau mirtimi ant kryžiaus, praliedamas didžiausiose kančiose ir paskutinį kraujo lašelį! Kas gal išmatuoti šitų jausmų gilumą ir didumą?!

Jos širdį palaikė tik Josios Kūdikėlio, paties DIEVO lieptas uždėti vardas JĖZUS: “tugi praminsi jį vardu JĖZUS, nes jis išgelbės savo tautą nuo jų nuodėmių” (Mat. I, 21).

Gaivinantis tai vardas! Jis reiškia Atpirkėją, Išganytoją; Jis yra Emmanuelis, t. y. DIEVAS su jumis! Šitas vardas tai ne žmonių pramanytas, bet paties DIEVO duotas! Prieš šitą tai vardą turi priklaupiti kiekvienas sutvėrimas: “DIEVAS išaukštino jį ir dovanavo jam vardą, viršesnę už visus vardus, kad JĖZAUS vardu priklaupytų visoks kelias danguje, žemėje ir po žeme, ir kad kiekvienas liežuvis išpažintų, jog Viešpats JĖZUS KRISTUS yra DIEVO Tėvo garbei” (Pil. II, 9-11).

Šis tai vardas turi didžiausios galybės, kadangi Jis atmuša visus piktosios dvasios užpuldinėjimus: “Mano vardu jie išvarinės velnius, kalbės naujomis kalbomis, ims žalčius ir, jei ką mirtingą gertų, tai jiems nekenks; jie dės rankas ant ligonių ir jie pasveiks.” (Mork. XVI, 17-18).

Šito vardo yra tokia galybė, kad net ir nepašyęstieji turi galios Juomi išvarinėti velnius: “Daugelis sakys man aną dieną: Viešpatie, Viešpatie! argi ne tavo vardu mes pranašavome, ar ne tavo vardu mes darėme daug stebūklų?” (Mat. VII, 22).

Jis gydo ligas, prašalino visa pikta: “Ko gi turia, tai tau duodu: JĖZAUS KRISTAUS Nazarėno vardu kelkis ir vaikščiok!” (DA. III, 6).

Šituo vardu galima viską išprašyti iš DIEVO: “Ir ko tik prašysite Tėvo mano vardu, tai aš padarysiu, kad Tėvas būtų pagarbintas Sūnuje. Jei ko prašysite mane mano vardu, tai aš padarysiu.” (Jon. XIV, 13-14).

Taigi ir Švenčiausioji Mergelė Marija galėjo ištarti kartu su Dovidu (Ps.

VIII, 2): “Viešpatie mūsų DIEVE, kaip įstabus yra tavo vardas ant visos žemės!”

Šitą Ji geriausiai suprato ir žodžiais negalima išpasakoti, koku nuoširdumu ir meile Ji ir šv. Juozapas ištare pirmąjį kartą šitą vardą: JĖZUS!

Šitame varde: JĖZUS Ji rasdavo sau paguodos širdies suspaudose, stiprybės varguose, nuraminimo nuliudimuose. Ji nuolatos Jį vartodavo; Jis buvo giliausiais bruožais išbrėžtas Josios širdyje ir Ji gyvendama čia ant žemės elgėsi taip, kaip kad vėliaus šv. Paulius buvo pataręs visiems daryti, rašydamas į Kološiečius (III, 17): “Visa, ką jūs darote žodžiu ar darbu, vis darykite Viešpaties JĖZAUS KRISTAUS vardu, dėkodami per Jį DIEVUI ir Tėvui.” Ir šitoksai garbinimas šito šventojo Vardo iškelė Ją aukščiau visų Angelų ir šventųjų, apsiute Ją skaistumu, skaistesniu už saulės spindulius. Ir Ji žiba ir žibės per amžių amžius!

Ne vienas gali paklausti: gi kodėl dabar mes nematome tų stebūklų? Gi mes irgi dažnai vartojame šį Vardą, meldžiamės į Jį, o visvien nieko gero negauname. Į šitą trumpai atsakysiu: ištarkime JĖZAUS vardą tokiu tikėjimu, meile ir viltimi, kaip kad ištardavo Švenčiausioji Mergelė Marija, tai viskas mums kloss pagal mūsų norus, tai stebūklai virs kasdieniu dalyku!

Gi kas dabar dedasi?! JĖZAUS vardą mes dažniausiai ištariame, juokaudami, be jokios pagarbos, be jokios reikšmės, lyg kad tyčia pajuokdami Tą, kursai atėjo šiton žemėn suteiktų žmonėms ramybės! Gi ramybė yra teikiama, kaip jau girdėjome, tiktai ‘geros valios žmonėms!’

Išvidinēs Pilys Arba Rūmai.

PARAŠĒ ŠV. TERESĒ.

Iš angļu kalbos vertē S. M. S.

(Tešinys).

SKYRIUS VIII

NURODO KOKIU BŪDU DIEVAS KALBĀSI SU SIELA PER PROTO VIZIJĀ. ŠIS SKYRIUS SUTEIKIA PATARIMŲ APIE ŠITĀ DALYKĀ, TAIP PAT NURODO, KOKIĀ ĪTAKĀ DARO ŠI VIZIJĀ, KAI JI YRA TIKRA. ŠITOS DOVANOS TURI BŪTI SLEPIAMOS.

1. *Viešpaties artumas prie sielos.* 2. *Šv. Teresės pergyvenimas to viso.* 3. *Pasitikėjimas ir malonės, einančios iš šitos vizijos.* 4. *Jos įtaka.* 5. *Siela per ją igyja mūloankumą.* 6. *Ji parengia sielą kitų malonių igijimui.* 7. *Sventųjų artumo atjautimas.* 8. *Pareigos, einančios iš šios malonės.* 9. *Padariniai, iš kurių galima pažinti, ar šitos malonės yra tikros ar ne.* 10. *Reik pasiklausti nuodėmklausį.* 11. *Viešpats apšvies mūsų patarėjus.* 12. *Įspėjimai apie šitą matymą.*

1. Kad jus labiau įtikinčiau, seselės, tuo, ką sakiau ir kad nurodyčiau jums, kad ko toliau siela pažengia tobulybėn,

to arčiau šitas geras Jėzus su ja bendrauja; taip pat naudinga jums žinoti, kad šitoje būklėje, kada Jėzus to nori, siela pati savaime negali pasitraukti iš Jo aki vaizdos. Tą aiškiai matome iš to, kaip ir kokiais įvairiais būdais Jo Didybė teikiasi Save mums duoti, taip pat išreikšdamas Savo meilę nuostabiais apreiškimais ir matymais, kuriuos, jeigu Jis suteiks man pagalbą, bandysiu nupiešti, kad neišsigąstumėt jų, jei jums tektų patirti kai kurias šias dovanas. Derėtų mums, nors pačios jų ir neįgytume, karštai garbinti Viešpatį už tokį Jo santykį su Savo tvariniais, nes žinome kaip begalinis Jis yra Savo didybėje ir galybėje.

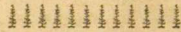
2. Pavyzdžiui, siela, kuri visiškai nesitiki tokios dovanos, net niekuomet nėra įsivaizdinusi, kad būtų jos verta, susyk pajunta, kad Jėzus stovi prie jos, nors ji, nei savo kūno, nei sielos akimis, nemato Jo. Toks nujautimas yra pavadintas proto vizija; nežinau kodėl. Pažinau tokią sielą, kuriai Dievas suteikė šitą ir kitas malones, kurias vėliau paaiškinsiu. Pradžioje jai tas darė skausmo, nes ji negalėjo suprasti, kas joje dedasi; ji nieko nematė, bet ji taip gyvai jautė, kad Jėzus Kristus koku nors būdu davėsi jai, ir ji visai neabejojo, kad tai buvo kokia nors vizija, bet nežinojo ar iš Dievo ar ne. Tačiau galingų vizijos padarinių pakako įrodyti, kad ji iš Dievo ėjo; bet ji vis turėjo baimės, nes niekuomet nebuvo girdėjusi apie proto viziją, ir nežinojo, kad tai būtų galimas daiktas. Ji gi buvo tikra ir patenkinta, kad Viešpats buvo prie jos, ir, kad Jis jau yra panašiu būdu kelis kartus į ją prakalbėjęs. Prieš įsigysiant šitą dovaną, ji buvo jau girdė-

jusi jai tartus žodžius, bet niekuomet nežinojo, kas juos ištarė.

3. Ji šios vizijos išsigando, nes ji nėra panaši į vaizduotės viziją. Ji greitai neišnyksta, bet trunka kelias dienas, o net kartais ilgiau per metus. Ji labai susirūpinusi nuėjo pas savo nuodėmklausį, kuris paklausė ją, kaip, jeigu ji nieko nematė, ji žinojo, kad Jėzus yra buvęs arti jos ir dar įsakė jai apibudinti Jo išvaizdą. Ji jam atsakė, kad negali to padary-

ti ir kad nėra mačiusi Jo veido, dėl to ir negali Jam daugiau pasakyti, kaip tik tiek, kiek jau yra pasakiusi. Bet tvirtino, kad yra tikra, tiesą sako, kuomet sako, kad Jėzus į ją kalbėjo ir kad tai nebuvo vaizduotės apvilimas. Nors asmenys nuolat ją įspėdavo, kad ji apsaugotų šitos vizijos; bet paprastai jai buvo negalimu daiktu prisiversti netikėti tuo, ypač kai ji išgirdavo žodžius: 'Nesibijok, tai Aš.'

(Bus daugiau).

Nepamirškime Reikšmingų Senobinių Papročių

Keletą dešimtmečių atgal prisitariant Kalėdų šventėms dėl jaunesniųjų vaikų nebūdavo nieko kito taip turiningo ir malonaus, kaip jų senelių ir tėvelių pasakojimai apie Betlėjų, piemenėlius, angelus, ir tris išminčius. Tie pasakojimai pilni neapsakomo grožio ir poezijos duoda kūdikiams supratimo apie šią didingą mūsų švento tikėjimo paslaptį ir tuo pačiu laiku įkvėpdavo į jų nekaltas širdis meilės prie kūdikėlio Jėzaus ir pripildydavo jų jauną protą gražiais vaizdais ir linksmomis, bet sveikomis mintimis.

Trys išminčiai arba karaliai, su jų kupranugariais apkrautais dovanomis ir žaislais, būdavo jiems Dieviškojo Kūdikėlio pasiuntiniai, kurie nešdavo dovanas tiems, kurie jas užsitarnaudavo. Tas padarydavo didelės įtakos į jų vaikiškas širdis, kad jas palenkus prie gero elgesio, ir likusios kelios dienos prieš Kalėdų šventes būdavo praleidžiamos tėvelių bei vyresniųjų paklusnybėje ir nekaltuose užsiėmimuose, kas galūtinai būdavo atlyginta su išsiilgimu lauktomis dovan-

lėmis. Kas neprisimena su didžiu užsiga- nėdinimu tą laimingą kūdikystę, taip nekaltą, taip švelnią ir taip turtingą mūsų šventos tikybos padavimais?

Liūdna sakyti, kad šiandien jau nyksta iš daugelio mūsų katalikiškų šeimų tarpotos gražios mūsų senelių tradicijos. Svetimi, nekrikščioniški ir grynai pasauliniai papročiai pradėjo skverbtis ir užimti jų vietą, ir jau didokai sumažino senobinę katalikiško pobūdžio reikšmę šių didingų švenčių. Tiesa, nebuvo galima iš karto pašalinti visus padavimus ir krikščioniškus papročius. Reikėjo eiti žingsnis po žingsnio ir taip atsitiko.

Gražus krikščioniškas paprotys yra ir, Dievui dėkui, dar tebeužsiliko katalikiškose šalyse, prirengti namuose mažutę Betlėjaus stainelę atvaizduojančią mūsų Išganytojo gimimą visame paprastume ir neturte. Šis vaizdas nors kartais ir nevisai atatinamas ir tobulas visgi yra davinys dievotumo ir krikščioniškų jausmų. Prie tokios Betlėjaus stainelės, talpinančios savyje Kūdikėlio Jėzaus, Mari-

jos, Šv. Juozapo ir piemenėlių stovyklės, susirenka visa šeimyna su vaikais ir apmąsto ir apkalba tikrąjį Kristaus užgimimą ir gieda jaudinančias ir pilnas maldingumo Kalėdų giesmes. Kaip linksma, ramu ir jauku yra būti dalyviu tokiaje šeimyniškame perstatyme! Argi būtų galima rasti ką nors kito šiam gražiam papročiu lygaus ir kas taip daug įtakos padarytų į mūsų širdis ir sielas?

Bet nežiūrint to viso, Kalėdų eglaitė pradeda užimti Betlėjaus stainelės vietą. Reikia daleisti, kad Kalėdų eglutė užlaiko ir kelia Kalėdų linksmumą, bet ji nepajėgia sukelti mūsų širdyse tikro įvertinimo tos stebuklingos Dievo Sūnaus užgimimo paslapties, ir ji neturi jokio sąryšio su katalikiškais padavimais. Viduryje salės mes matome ją gražiai išpuostą įvairiais pagražinimais, apšviestą spauvuotomis lemputėmis, apkabinėtą saldumynais, vaisiais ir žaislais, bet ji nieko mums neprimena apie tikrą Kalėdų šventės reikšmę, neatvaizduoja nieko religinio, nesukelia tikibinių jausmų. Vien kūniškus arba materijalius jausmus, kokienės tokia eglutė duoda pradžia, mes galime rasti ir šokių salėse, arba puotaudami ir linksmi besikalbėdami ir balsiai bejuokaudami bet kokiam draugų susirinkime ar orgijoje. Užtat yra labai gaila, kad jau ne viename daugelyje katalikiškų namų nebėra papročio atvaizduoti Betlėjaus stainelę, bet vien eglaitę, kuri yra puritanų išradimas. Štai kas dabar duodama mažiems vaikeliams vietoje Kūdikelio Jėzaus! O kad tėvai galėtų permatyti ir suprasti kokią mažą reikšmę tai teturi jų vaikams! Šalia truputėlio laikino džiaug-

smo jie nieko jiems nesuteikia kas keltų jų jaunas sielas aukščiau, kas atneštų jų protui pažinimo ir jų širdžiai meilės prie Dieviškojo Naujagimio.

Bet to neužtenka. Trys karaliai, kurie pirmiau būdavo Dangiškojo Kūdikelio pasiuntiniai ir nešdavo nuo Jo vaikiams žaislus ir dovanas iš tolimų kraštų, dabar jau nieko nebereiškia — likosi visai užmiršti. Jų vieton iš karto buvo paimtas Šv. Nikolas, kuris pasižymėjo savo meile prie vaikučių, bet dabar ir jis jau nebežinomas. Jo vardas šiandien jau taip yra iškreiptas, kad su originaliu jokių sąryšių nebeteri. Jo asmuo likosi pakeistas koku tai fanatišku ir išmislytu seniu, kuris nėra joks šventasis nė šventoji. Po šv. Nikolo sudarkytu vardu ir asmeniu dabar eina kokis tai pramanytas Santa Claus, kuris turi daugiau panašumo kokiam žemos rūšies komedijantui kaip patraukiančiam ir maloniam šventajam. Jis neturi jokio garbingumo nė didingumo. Tiktai juokai ir mažos vertės šposais gali toksai keistas asmuo pralinksminti vaikus. Iš nudienninio Santa Claus vaikams nėra nieko švento, nieko pamokinančio, nieko grynai malonaus.

Tokiu būdu, laikui bėgant, nauji nors ir tušti papročiai vis daugiau įsivyrėja nustelbdami senuosius daug gražesnius ir atsakantesnius. Sunku įsivaizduoti, kad taip žemai galėjo nužengti mūsų taip brangios ir reikšmingos krikščioniškos tradicijos. Liūdna žiūrėti, kad katalikiškose šeimose į pirmiau taip numylėto Dieviškojo Kūdikelio vietą dabar pradėjo briautis kokis tai išmislytas senis.

Kazys Telušis.

Apaštalavimas Indijose

Misijonierių auklėtiniai dirba indus

Azijos Indijose gyvena šimtai milijonų žmonių. Jų tarpe dar tik keli milijonai katalikų ir šiaip krikščionių. Reikia, kad milijonai indų būtų atvesti Kristaus karalijon ir apšviesti Evangelijos šviesa. Tas darbas eina sunkiai, nes daug klūčių visur stovi.

Didžiausiu indų apaštalu skaitomas šv. Pranciškus Ksaveras. Jo kūnas, dar ir dabar nesugedęs, yra Sename Goa Mieste.

Šv. Tėvas Pijus X šv. Pranciškų paskelbė visų pasaulio misijų ir misijonierių Globėju.

Nuo 1931 m. gruodžio 3 d., kurioje pareina šv. Pranciškaus Ksavero šventė iki sausio 3 d. 1932 m. per visą mėnesį jo kūnas buvo išstatytas viešam pagerbimui gražioje bažnyčioje "Bom Jesus." Tai ypatingas ieškojimas Šventojo užtarymo už indus ir šaukimas pagalbos juos

atvesti prie Dievo. Gal būt dar nesuėjo tiek žmonių maldų, aukų ir gerų darbų, kad prisipildytų saikas, kuris nusvertų indų atsivertimą.

Jau prieš šv. Pranciškų buvo uolių misijonierių, kurie stengėsi atversti indus ir po jo daug kas ten dirbo. Nekuriems jų pasisekė. Jie atvertė daug. Nekurie tų misijonierių buvo Dievo apdovanoti didžiuliu uolumu, kilniomis dorybėmis ir pasižymėjo šventumu. Bet Ksaveras buvo apdovanotas tokiu malonių gausumu, jo siela taip buvo pakilusi dangun ir jis buvo taip persipildęs nuopelnų, kad tarp daugybės misijonierių jis yra žymiausias ir švenčiausias.

Nei vienas jų nei perviršijo nei prilygo šv. Pranciškui. Jis stovėjo ir stovi kaip dieviškos šviesos lempa visiems. Jis visas kaip Dievo meilės liepsna ir artimo meilės židiny.

Dievas dar jį gyvą pažymėjo stebūklų ir pranašavimo dovana. Jis suteikė regėjimą akliems, giedojimą kurtiems ir gyvybę mirusiems. Jis pranašavo.

Kiek tas Šventasis apkeliavo. Į 10 metų jis žeme ir vandeniui atliko 30 tūkstančių jūrinių mailių. Daug pergyveno pavojų, daug atvertė, šimtus tūkstančių apkrikštijo.

Daugiausia jis veikė Indijose. Arti šv. Tamo Apaštalo karsto, sename Mylapore mieste, kuriame jis padarė daug stebūklų ir daug pagonų atvertė, jis pasninkavo ir meldė Dievo, per šv. Tamo užtarymą, šviesos, ar jis turi keliauti į tolymuosius Rytus, skelbti Evangeliją. Praleidęs du mėnesius besimeldamas ir pasninkaudamas, jis išsirengė į Japoniją.

JAPONIJOJE

Pirmiau negu Ksaveras pasiekė tos didžios imperijos krantą, jam teko daug, daug keliauti ir tūkstančius klinčių ir sunkybių nugalėti. Tais laikais keliauti tai ne šiais.

Bet Ksaveras pasiekė Japoniją. Čia jis ėjo iš miesto į miestą — Cangoxima, Firando, Saxuma, Amanguehi, Sicay, Mikato ir kitus. Jis atsidūrė šių dienų Kiote, kuris tuomet buvo imperijos sostinė. Visur jį lydėjo žymūs stebūklai. Į nepilnus du mėnesius atvertė 500 japoniečių. Po metų darbo turėjo jau apkrikštijęs tris tūkstančius.

Bonzos, japoniečių pagoniškieji kunigai, priešinosi Ksavero darbui. Jo šventumas ir mokslas greitai juos nugalėdavo. Padirbęs du metus jis padėjo jau Japonijos Katalikų Bažnyčiai gerus pamatus.

Naujieji krikščionys taip buvo karšti ir uolūs, kad jie savim priminė pirmųjų amžių krikščionis. Jie savo vaikams paliko tokį tvirtą tikėjimą, kad vėlesniuose persekiojimuose jie pasiryžo mirti, negu tikėjimo išsižadėti.

Didžiausias Šventojo troškimas vienok buvo atversti didžiausią pasaulyje Kinų imperiją. Ji buvo jo troškimų vainikas. Iš Japonijos jis pakreipė savo kelionę ton šalin. Bet Dievas jau buvo patenkintas jo darbais ir troškimais. Jis jį nutarė pasiimti savo karalystėn. Sancham sala, kuri yra arčiausia Vakarų Kinijos, netoli nuo Makau ir Kanton, turėjo būti jo kelionių užbaiga. Ten Ksaveras po visų savo darbų, po gausių pasiaukojimų, paspačius "Dangiškosios Imperijos" vartus, netekęs jėgų krinta ant žemės. Jo rankos sudėtos ant krūtinės; rankose kryžius ir akys žiūri į Kinijos pusę. Taip jis miršta gruodžio 2 d. 1552 m.

ŠVENTOJO KŪNAS.

Didžiojo Rytų Apaštalo kūną užkasė žemėn Sancham saloje. Beveik trys mėnesiai praslinko nuo palaidojimo. Portugalams atėjo mintis paimti kūną į Malaką. Jie atkasa. Stebūklas. Kūnas visas sveikas; nei puvėsiai, nei kirminai jo nelietė. Rodos sveikas, gyvas kraujas jame vaikščioja.

Apdėjo kūną atleistomis kalkėmis ir pasiėmė vešti Malakan. Ten viešpatavo baisūs ir žiaurus maras. Vos pasiekė Ksavero kūnas tą vietą, maras pranyko. Čia palaidojo kūną vėl, bet šešioms mėnesiams praslinkus, sumanė jį perkelti į Indiją. Atkasė ir nauja nuostaba: kūnas sveikas, gražus, rodos gyvo. Kovo 15 d. 1554 m. su didžiausiomis iškilėmis pasitiko kūną Goa. Visos portugalų tvirtovės jų rytų kolonijose leido sveikinimo šūvius. Vicekaraliūs, Bažnyčios, kariškieji ir civiliai valdininkai, dvasininkai, vienuoliai ir minios tikinčiųjų sutiko kūną ir sudėjo jį Šv. Povilo Kolegijos bažnyčioje.

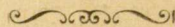
Daug dienų jis viešai išstatytas tūkstančių žmonių jį lankė, daug išgijimų įvyko. Po tam jis buvo palaidotas po didžiuoju tos bažnyčios altorium. Vėliau jis buvo perkeltas į "Bom Jesus" vie-

nuolyną, o kaip Šv. Tėvas Povilas V 1619 m. jį paskelbė palaimintuoju, jis buvo perkeltas "Bom Jesus" bažnyčioje.

STEBŪKLAI

Daugiausia stebūklų įvyksta prie Šv. Pranciškaus Ksavero kūno, kuomet jis yra išstatytas viešai pagerbti, tuomet lanko bažnyčią ne tik krikščionys, bet ir pagony. Dievas, matyt, nori jiems visiems parodyti, kaip Jam patinka to didžio misijonieriaus šventumas ir darbai. Dievas stebūklais įrodo, kad jis patvirtina jo ir jo įpėdinių misijonierių mokslą ir darbus. Dievas teikia daug malonių už maldas, gautas per šv. Pranciškų.

Reikalinga, kad ir mūsų maldos eitų pas Dievą per šv. Pranciškaus rankas už atsivertimą tų šalių, kuriose jis skelbė Evangeliją ir kurių gyventojų dar tik nežymi dalis tos Kristaus šviesos tapo apšviesta.

Katalikų Pasaulyje

MILWAUKEE, Wis. Katalikiškasis Marquette universitetas turi 33 svetimtaučius studentus. Jų tarpe yra 19 kanadiečių, 4 kiniečiai, 1 japonietis ir kiti iš kitų šalių. Viso iš 9 šalių.

CHICAGO, ILL. Gruodžio 4 d. minėta čia 257 metinės sukaktuvės nuo dienos, kurioje Tėvas Marquette su savo palydovais pirmą kartą pasiekė Chicago upės žiotis. Plačiai apie tai pranešta per radio. Atminimo apeigos įvyko prie Michigano ir Damien gatvių.

Minėjimo komitetą sudarė atstovai Jėzuitų Ordono, Loyolos universiteto, Chicagos Istorinės Draugijos ir Prekybos Tarybos. Pakviesti atstovai Prancūzų konsulato, Majoro ofiso ir Amerikos Legijono.

LONDONAS, Anglija. Anglikonų (nekatalikiškoji) Bažnyčia labai susirūpinus

smarkiu mažėjimu josios dvasininkų skaičiaus. Neatsiranda pašaukimų. Jos vyskupai rūpinasi pasauliečiais vyrais ir diaconisomis užpildyti ministerių vietas. Nuo 1925 m. dvasininkų skaičius sumažėjo 2,308. Paskutiniaus 9 metais sumažėjo 447. 1,139 anglikoniškosios parapijos neturi ministerių.

Devyniais paskutiniaus metais katalikų kunigų skaičius Anglijoje išaugo 415, ko ne tiek, kiek protestantų sumažėjo.

MEKSIKOS MIESTAS, Meksika. Meksikos katalikų didžiausia ir tautinė šventė yra Šv. Panos Marijos Guadalupe. Ji skaitoma Meksikos Globėja.

1931 m. Meksikoje minėta 400 metų sukaktuvės nuo apsiereikimo Šv. Panos Marijos ant Tepeyak'o Kalno netoli Meksikos Miesto, gruodžio 12 d.

Meksikos katalikai laukė daugybės

Jungt. Amer. Valstybių katalikų atsilankymo. Meksikos masonų valdžia paskelbė, kad svečiai galės atsilankyti, gavę tam tikrą kortelę be specialų pasų, bet tik kaip turistai.

Dvasininkams taip pat leido įvažiuoti, bet tik kaip "turistams" be teisių laikyti šv. Mišias.

Štai kokias nepaprastas "privilegijas" teikia masonai kunigams. Sunku lankyti Meksikon, jei įvažiuavęs kunigas net šv. Mišių negali atsilaikyti.

PFULLENDORF, Vokietija. Iškilus Ispanijoje naujai respublikoniškajai valdžiai, vienuolėms pasidarė pavojinga gyventi jų tėvynėje, Ispanijoje. Teko ieškoti prieglaudos kitur. Štai vienuolės Benediktinės apsigyveno Grosschoenach'e, Vokietijoje.

IŠTREMŲS KARDINOLAS

Nauja Ispanijos valdžia ištrėmė iš tėvynės Toledo arkivyskupą, Ispanijos primatą Kardinolą Segurą. Ta pati valdžia neleidžia nei dabar grįžti tėvynėn ir ten gyventi.

Ištremtasis Kardinolas dabar yra pašauktas į Vatikaną ir ten dirbs kardinolų kurijoje. Jis turėjo atkeliauti prieš Kalėdas.

Iki tam pakvietimui kardinolas Segura gyveno Francijoje. Jis aplankė Liurdą ir Lisje, šv. Teresės stebuklingąją vietą.

GERADARIS

CHICAGO. Edv. Hines mirė Evanstone gruodžio 1 d. 1931 m. praturtėjęs prekyba medžiu, buvo didelis Kat. Bažnyčios gefadaris.

Be Maywood Memorial Hospital, kurią įkūrė savo sūnaus, mirusio Francijoje, atminčiai ir kitų įstaigų, jo aukos Bažnyčiai ir Labdarybei viršija *trijų milijonų* sumą.

Daug žmogus turėjo, daug davė, ku-

rie mažiau turi vienok neturėtų atsiskaidyti nors ir mažiau duoti Bažnyčios reikalams ir Labdarybei.

Turtingesniems lietuviams gera pasižiūrėti į tokį pavyzdį. Daug lietuvių palieka savo turtą labai betiksliai ir niekamams. Jie susilaukia to, kad po mirties nėra nei kam atminti jų sielas.

ŽYMUS IŠGLIJIMAS

PARYŽIUS, Francija. — Liurdo laikraštis paskelbė panelės Germanos Gary stebuklinge išgijimo procesą.

Ji atkeliavo į Liurdą su maldininkais iš Montpellier 1930 m. rugpiūčio mėn. 1931 m. ji gryžo, kad būtų daktarų komisijos išegzaminuota.

Daktaras Coste Felice pristatė prisiegtą patvirtintą savo pareiškimą. Pagal jį Germana Gary susirgo 1919 m. Pirmiausia jai prisimetė pleurisy, o vėliau plaučių gedimas. 1924 m. liga buvo išsivysčius ir daktarų padaryta analiza rodė, kad ji turi Kocho bakteilus — smarkiosios džiovos ligą.

1930 metuose nuo vasario 18 d. ligonė jau negalėjo pasikelti iš lovos ir labai sunkiai kentėjo. Nebuvo vilties išsigydyti vaistais.

Taip dalykams virtus, ji buvo nugabenta į Liurdą. Rugpiūčio 7 ji gavo išsimaudyti stebuklingojo šaltinio vandenyje. Besimaudant ją suėmė nepaprastas džiaugsmas: ji pajuto, kad jai pasidarė lengva ir plaučiai pradėjo veikti visiškai gerai.

Ar liko, kiek nors ligos? Daktarų chemiškoji analiza ir Eks-spinduliai gertausia į tai atsakė. Ji sako, kad ligos jau visiškai nėra, o pirmiau tie patys rodė, kad buvo.

PARYŽIUS, Francija. — Kardinolas Verdier, Paryžiaus arkivyskupas, pranešė, kad jis išsprendė pradėti statyti šešiasdešimt (60) naujų bažnyčių ir koplyčių Paryžiaus priemiesčiuose, kad nors daliai bedarbių palengvintų pragyvenimą.

Mūsų Darbai

NUOPELNINGAS DARBAS

PRADEdami kokį darbą, žiūrime, ar jis bus mums nuopelningas. Tai darome visai teisėtai. Kiekvienas žmogus sau nori laimę sukurt savo darbais; to paties ir mes norime. Tai darome save mylėdami. Bet toji meilė, susitikus su kitų reikalais, pasidaro aukštesnės rūšies. Religijos apšviestoji meilė mus moko gera daryt kiekvienam artimui, ypač gi savo artiniausiems, tos pačios šeimos, tautos ir tikėjimo žmonėms.

Daug žmogus padaro gerų darbų gyvenime. Ir už juos, ir tik už juos Dievas moka dangumi. Kitų gerų ir nuopelnigų darbų tarpe Marijonų Kolegijos Rėmėjai daro didelį, svarbų, tautai išganingą ir Kristaus Bažnyčiai naudingą, saugią labai nuopelnigą darbą, padėdami Marijonams praplėst ir užlaikyti tikrojo mokslo židinį — Kolegiją. Nėr paslapties, jog daug jaunuomenės bėga nuo mūsų bažnyčių, pranykdami protestantų klaidų jūrėse ir mūsų tautai padarydami stambia žaizdą. Rėmėjai suteikia bent išrinktiesiems tautos vaikams šviesesnio rytojaus vilčių. Lietuvių Kolegijoje besimokindami, ypač taip gražioj ir akį veriančioj įstai goj kaip Šv. Panelės Marijos Kolegija, Thompson, Conn., jie gaus daugiau tautinio susipratimo ir gilesnio gyvenimo pažinimo.

Auklėjimas neina šuoliais. Jis slenka pamažu. Bet visi išmaningesnieji Tautos sūnūs supranta kokį svarbų darbą padarė Marijonų Kolegijos Rėmėjai; jie numato, kiek palaimos, padėkos ir karštų maldų susilauks Rėmėjai iš jaunuolių, kurie galėjo įtilpt į tą brangią lietuviui įstaigą.

Dievas-gi atlygina kiekvieną gerą darbą ar savo palaima ant žemės, ar amžino

gyvenimo aukštesniu laipsniu danguje. Be to, M. K. Rėmėjai meldžiasi viens už kitą, už gyvus ir mirusius laikomos šv. Mišios, dalyvauja Marijonų Vienuolijos nuopelnose ir dvasinėse privilegijose, žodžiu, Rėmėjai pasirinko sau nuopelnigą darbą — remti aukomis, maldomis, darbu Marijonų Kolegiją, susibūrė visi į šventą, kilų darbą ir be abejoj, dėkos M. K. Rėmėjams Tauta, džiaugsis Bažnyčia, laimins Dievas už visą pasišventimą, savęs atsižadėjimą ir aukas, padarytas iš Dievo ir tautos meilės.

Kolegijos Rėmėjai:

M. Butkevičius, Worcester, Mass.	3.00
K. Ardavičienė, Worcester, Mass.	3.00
K. Pilipavičius, Worcester, Mass.	3.00
A. Kazilevičius, Worcester, Mass.	3.00
T. Debeikis, Worcester, Mass. ...	3.00
Magd. Pinkus, Worcester, Mass.	3.00
Juozas Pigaza, Worcester, Mass.	3.00
Ant. Onusaitis, Worcester, Mass.	3.00
Rožė Lukšis, Worcester, Mass. ...	3.00
Ant. Kazlauskas, Worcester, Mass.	3.00
Ona Kurlbedis, Worcester, Mass.	3.00
B. Labanauskas, Worcester, Mass.	3.00
Karolis Liberis, Worcester, Mass.	3.00
Zigmas Gremba, Worcester, Mass.	2.00
Ona Čenys, Worcester, Mass.	2.00
T. Saurusaitis, Worcester, Mass.	2.00
Št. Tamošaitis, Worcester, Mass.	2.00
Rugieniai, Worcester, Mass.	2.00
Marijona Stošytė, Worcester, Mass.	10.00

Po \$1.00: Česnulevičius D. J., Jonys V., Lukoševičius J., Krušas D., Rukštelis S., Barkauskienė J., Astrauskienė M., Akstinas J., Rakauskienė O., Mincevičienė G., Barauskienė M., Tamulionis A., Puraitis E., Kvarajevus I., Rukštaitis Jurgis, Tauperis J., Kasparas J., Taraškevičia Kar., Domeika J., Ališauskienė Ant., Beržinskienė Marė.

Chicago, Illinois	L	A	I	V	A	S	45
A. Jasulevičia, Chicago, Ill.	3.00	N. N., So. Boston, Mass.	23.00				
M. Mockapetris, Dorchester, Mass.	5.00	Jur. ir Mar. Nikšai, Chicago, Ill.	5.00				
M. Tamashasky, New Phila., Pa.,	3.00	B. Lenkauskas, Chicago, Ill.	1.00				
Ona Markūnienė, Cicero, Ill.	3.00	K. Zaurienė, Chicago, Ill.	1.00				
N. N., Homestead, Pa.	1.00	O. Gladinienė, Chicago, Ill.	25.00				
Pr. Grazauskienė, S. Boston, Mass.	3.00	A. Petkus, Chicago, Ill.	3.00				
U. Čenkienė, Ashley, Pa.	3.00	Ig. Noreika, Chicago, Ill.	3.00				
M. Reklienė, Ashley, Pa.	3.00	O. Guzaitienė, Chicago, Ill.	1.00				
F. Lankist, Dover-Foxcraft, Maine.	3.00	M. Pašvenskienė, Plainsville, Pa.	3.00				
J. Paterekas, Cicero, Ill.	6.00	S. Kanapeckas, Chicago, Ill.	2.00				
P. Rasinskas, Cicero, Ill.	6.00	O. Stanevičienė, Chicago, Ill.	1.00				
Manstavičienė, Chicago, Ill.	3.00	Veronika Norkienė, Chicago, Ill.	1.00				
M. ir B. Kauklis, Kearny, N. J.	3.00	Marijona Sluman, S. Boston, Mass.	3.00				
A. Kunavich, Clinton, Iowa	3.00	J. Paskačimas, Chicago, Ill.	1.00				
S. Alinskienė, Montello, Mass. ...	1.00	A. Girdžius, Peoria, Ill.	2.00				
O. Pridotkienė, Cleveland, Ohio ..	3.00	M. Janušauskienė, Melrose Park, Ill.	2.00				
K. Jonaitienė, Kearny, N. J.	3.00	M. Šimkienė, Oglesby, Ill.	3.00				
D. Veselgienė, Silver Creek, Pa.	3.00	P. V., Chicago, Ill.	5.00				
P. Norkevičienė, Kewanee, Ill. ...	5.00	P. Čižauskienė, Sheboygan, Wis.	5.00				
Rožė Mizerienė, Shenandoah, Pa.	3.00	Elena Statkienė, Chicago, Ill. ...	2.00				
Bruno Chalko, Dowagiac, Mich. ...	3.00	O. Šarkauskienė, Chicago, Ill.	5.00				
K. Budrevičienė, Chicago, Ill. ...	3.00	Kun. Jonas Bulla, Scranton, Pa.	5.00				
Ona Norkienė, Chicago, Ill.	3.00	P. Dobrovolskienė, Chicago, Ill. ...	5.00				
D. Sakalauskienė, Chicago, Ill. ...	3.00	A. Belickas, Toronto Ont., Canada	1.00				
J. Astrauskas, Chicago, Ill.	3.00	J. Mikšis, Chicago, Ill.	1.00				
M. Zapolskienė, Detroit, Mich. ...	3.00	P. Streckis, Chicago, Ill.	5.00				
Teofilė Gavėnienė, Chicago, Ill. ...	3.00	A. Jakubauskaitė, Chicago, Ill. ...	5.00				
Paul. Mickūnienė, Waukegan, Ill.	3.00	James Ignotas, Waterbury, Conn.	3.00				
D. Kazlauskienė, Hartford, Conn.	3.00	Jos. Valkevičienė, Waterbury, Conn.	3.00				
E. Skerienė, Waukegan, Ill.	3.00	Rose Kaster, New York, N. Y. ...	3.00				
V. Kazlauskas, Detroit, Mich. ...	3.00	Kun. Jonas Kuras, Scranton, Pa.	10.00				
Mrs. Bradunienė, Gilberton, Pa.	3.00						
Ag. Rakauskienė, Cicero, Ill.	3.00						
Ag. Kasparas, Cicero, Ill.	3.00						
O. Kriaučiūnas, Cicero, Ill.	3.00						
O. Perekšlytė, No. Abington, Mass.	3.00						
Kaz. Goberis, E. Chicago, Ill.	3.00						
O. Kildušienė, No. Manchester, Conn.	3.00						
Ona Vedeckienė, W. Frankfort, Ill.	3.00						
Ap. Jermalavičienė, Montello, Mass.	3.00						
Ant. Beisavičius, Honeoye Falls, N.Y.	3.00						
M. Sasnauskienė, Paterson, N. J.	3.00						
Jon. ir Elzė Pauliai, Chicago, Ill.	25.00						
T. Andruškevičius S. Wilmington, Ill.	3.00						
L. Druktenis, Kenosha, Wis. ...	1.00						

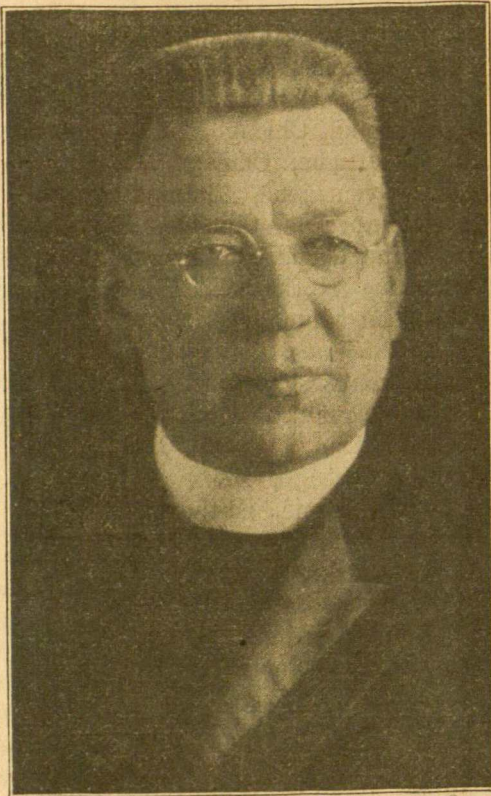
(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas. *Remėjų Centras.*

A. † A.**KAZIMIERAS KIŠKIS,**

Kolegijos Garbės Rėmėjas mirė spalio mėn. 2 d., 1931 m., Boston Sanatorium Mattapan, Mass. Sausio 8 ir 9 dd. atlaikytos dvejų šv. Mišios Marijonų Vienuolyne. Visų Rėmėjų prašome sukalbėti po 1 šv. Rožančiaus dalį.

Amerikos Letuvių Žinios

KUN. JONAS ŠVAGŽDYS

Kun. Jonas Švagždys, Montello, Mass. lietuvių parapijos klebonas, šiomis dienomis mini kunigavimo 25 metų sukaktį.

Kun. J. Švagždys išventintas kunigu 1906 m. Į Ameriką atvyko prieš dvidešimt metų. Pradžioje darbavosi Brooklyn, N. Y. ir Paterson, N. J., o 1919 m. persikėlė į Naująją Angliją, kur ir dabar tebesidarbuoja. 1918 m. trumpam laikui buvo išvykęs Pietų Amerikon. Kun. J. Švagždys yra gerai žinomas visai mūsų išeivijai, nes jis jau senai darbuojasi lietuvių katalikų visuomenės dirvoje. Jis yra vienas iš tų kunigų, kurie karštai remia mūsų spaudą ir organizuotąjį veiki-

mą. Tenka pridurti, kad jis nesitenkina vien tik to darbo parėmimu. Jis pats dirba, vadovauja, rašo. Kun. J. Švagždys yra veiklus A. L. R. K. Federacijoje, L. D. S., L. R. K. S. A., pilnosios blaivybės platintojas, Bernaičių Kolegijos Rėmėjų Garbės narys ir kitose mūsų organizacijose. Pastaruoju metu kun. Švagždys yra A. L. R. K. Federacijos pirmininkas ir veiklus L. D. S. valdybos narys bei "Darbininko" bendradarbis.

Kun. J. Švagždys yra "knygos žmogus," o ypač moksliško turinio knygų. Jis yra labai daug perskaitęs. Nuolat papildomas mokslo žinias jis labai gerai moka sunudoti sakomiems pamokslams ir prkalboms. O reikia pasakyti, kad kaip pamokslininkas ir kalbėtojas, kun. J. Švagždys nedaug sau lygių teturi.

Sausio 3 d. Brockton'e, Mass., Šv. Roko lietuvių parapijoje iškilmingai minėtos did. gerb. kun. Jono Švagždzio 25 metų kunigavimo sukaktuvės. Iškilmingą sumą laikė jubilijatas, asistuojant kun. Aukštikalniu ir kun. Jakaičiui; ceremonijum buvo kun. Narbutas, turiferium kun. Skalandis. Pamokslą pasakė kun. Kaz. Urbonavičius. Per pamaldas bažnyčia buvo pilna žmonių; draugijos atsiuntė savo atstovus. Per Mišias daug žmonių priėmė šv. Komuniją jubilijato intencija, kai kurios draugijos — in corpore.

Vakare parapijos salėje išpūdinga vakarienė. Salė gražiai išpuošta. Žmonių sėdinčių ir stovinčių prisigrūdė. Į bankietą atvyko valstybės ir miesto valdžios atstovai; be aukščiau minėtų dvasininkų dar buvo šie kunigai: dr. Jonas Navickas, M. I. C., Pranas J. Juškaitis, Pranas Virmauskis, Pranas Juras, P. V. Strakauskas, Steponas Kneižys, Kazim. Jankus. Kun. Vembrės pasveikinimo telegrama

buvo perskaityta. Atsilankiusiųjų tarpe buvo dr. Alfonsas Budreckis su žmona, dr. And. Gumauskas su žmona, adv. Juozas Vervečka su žmona, adv. K. J. Kalinauskas, adv. Steponas Vyšniauskas, redaktorius Ant. Kneižys su žmona, p-lė Okšaitė, p-lė Jakavoniūtė, mokytojas Jonas Banys, M. I. C., mokytojas Kumpa, Abraščinskas su žmona ir daugybė kitų. Vietos vargonininkas su choru labai gražiai išpildė muzikalinę programą.

Iš gausingos (vienuolikos švagždžių šeimos vaikų, be kunigo iškilmėse dar buvo viena sesuo ir du broliai su savo šeimomis. Klebono sesutė buvo lengvai pastebėta, nes, nors ji mokėsi Paryžiaus Sarbonos universitete, tačiau buvo kukliai apsirėdžius, lietuviškai susišukavus plaukus, su skepetaite ant pečių, be jokių dažų. Tokiu pat kuklumu ir Lietuvos papročių pagerbimu pastebėta jos draugė iš Sarbonos universiteto p-lė Oksinaitė. Visą laiką jos abi kalbėjo vien lietuviškai, nors abidvi gerai moka keletą kitų kalbų.

Bankieto metu garbės stalo svečiai sakė kalbas, pastebėdami jubilijato nuveiktus darbus, pergyventus laikus ir linkėdami geros ateities. Į visas kalbas atsakė jubilijatas, žymiai susijaudinęs dėl viešų manifestacijų. Vakara vedė klebono pagelbininkas kun. Jonas Skalanda. Pokylio metu jubilijatui įteikta daug dovanų.

Dar žodelis apie švagždžių garbingąją šeimą. Jos sodyba Lietuvoje, Sidabravo bažnytkaimyje (Panevėžio apskr.). Ūkis 40 dešimtinių žemės yra prie pat bažnyčios. Jį dabar valdo trečias sūnus Stanišlovas, prie jo gyvena našlė motina. Poros kilometrų atstume nuo Sidabravo aštuntasis sūnus Bronislovas iš Rukonių dvaro turi susikūres ūkį iš 80 ha žemės. Justinas devintasis sūnus Kurklių dvaro centre Šėduvos apylinkėje turi ūkį. Ketvirtasis Pranciškus turi savo rankose

gražų auksakalio amatą, aplankęs Pietinę Ameriką, dabar darbuojasi Lietuvoje. Septintasis a. a. Povilas žuvo katastrofoje Panevėžyje, automobiliui kritus nuo tilto į Nevėžio upę. Dešimtoji Karolina vienuolė Lietuvoje. Amerikoje gyvena Veronika vienuoliktą duktė Elizabethporte, N. J.; Chicagoje, Ill. du sūnūs Antanas ir Petras (penktasis ir šeštasis šeimos narys) ir Montello, Mass. antrasis sūnus Juozas ir pats vyriausias mūsų jubilijatas kun. Juozas — Šv. Roko lietuvių parapijos klebonas, Broekton, Mass.

Teduoda jam Dievas dar ilgai šioje žemėje pagyventi ir dar daug darbų mūsų visuomenei nuveikti.

LONDONAS.

Eucharistinis kongresas

Birželio mėnesyje 1932 m. Airijoje, Dubline, bus tarptautinis Eucharistinis kongresas. Jis vadinsis 31-as. Yra žinių, kad iš Lietuvos į tą Kongresą ruošiasi vykti kai kurie vyskupai ir keli žymūs veikėjai. Be abejonės, Lietuvoj bus sudaryta speciali tam reikalui Katalikų Veikimo Centro komisija. Londoniečiams pasidarė aišku, jog teks svečius priimti, pavaišinti, Londonas parodyti ir Eucharistiniame kongrese, jei tik pavyks lietuviams gauti sau atskirą Sekeiją, dalyvauti su savo choru. Jaučiame, kad didžioji lietuvių kolonija Škotijoje panorės kartu dalyvauti. Tuo būdu, atvykstantieji iš Amerikos lietuviai, Lietuvos lietuviai ir Anglijos ateiviai suvažiuosime į svarbų Kongresą, kad visai tautai atstovaudami, maldautume Eucharistinio Jėzaus, esančio Švč. Sakramente, visai Bažnyčiai ir mūsų tautai taikos, ramybės teisingumo laikų. Londono lietuviai žada gražiai pasiruošti šioms iškilmėms nebent nelauktos stambios kliūties sulaikytų kilnius norus.

Beliko 6 mėnesiai. Verta jau amerikiečiams ir laikraščiams pradėt paruošiamuosius Kongreso darbus.

LIETUVOS ŽINIOS

— Gruodžio 18 d., Karaliaučiuje mirė Monsinjoras Aloyzas Faidutti, lig šiol Lietuvoje buvęs šv. Sosto Atstovo patarejas. Kurį laiką yra ėjęs ir šv. Sosto Atstovo pareigas Lietuvoje.

— Gruodžio 16 d. Berlyne mirė Kaimo miesto burmistras Juozas Vokietaitis, buvęs švietimo ministerijos darbuotojas ir Saulės gimnazijos direktorius.

— Lietuvoje gruodžio 18 d. mirė Kaimo universiteto istorijos profesorius Jonas Yčas 52 metų amžiaus širdies liga.

— Kaimo Kunigų seminarijoje abstinentų t. y. pilnųjų blaivininkų draugija minėjo 8 metų sukaktuves iškilmingomis šv. Mišiomis, paskaitomis apie susiturėjimą, sveikinimais ir naujų narių priėmimu.

— Marijampolėj gruodžio 10 d. mirė vos kelias dienas pasirgęs Igliaukos kleb. kun. V. Paulionis ir Marijonų gim. mokytojas Sivickas. Abu palaidoti Marijampolės parap. kapinėse.

— Josvainiuose buvo už a. a. kun. Gudavičių pirm 10 metų buvusį čia klebonu atlaikytos iškilmingos pamaldos.

— Vilkaviškio plente ant ūkininko Šiderio, Patašiškių kaimo, užvažiavo sunkusis autobusas. Šoferis pamatęs kas pasidarė, nuvažiavo kiek begalėdamas tolyn. Šiderio lavonas buvo rastas kito pro šalį važiuojusio autobuso ir atgabentas į Marijampolės ligoninę. Šoferis tardomas.

— Tauragės miesto gyventoja Z. A. statydama žieminius langus, įpylė į dvi stiklines sieros rūkštjes, kurias manė pastatyti ant lango. Jai kiek pasišalinus, prie stiklinių priėjo jos trijų metų dukrelė M., kuri manydama, kad tai yra koks skanumynas, iš vienos stiklinės rūkštį išgėrė. Ji buvo tučtuojau nugabenta į ligoninę, bet po padarytos operacijos rytojus dieną mirė.

— Liet. medvilnės manufaktūros teks-

tilės fabrike Klaipėdoj gruodžio m. 9 d. vatos skyriuj įvyko nelaimė. Vienai darbininkei J. dėl neatsargumo nutraukė kairiąją ranką.

— Šiomis dienomis Madvirkuose pas pilietį Madgarą bekuliant, vienas Veiverių būrio šaulys šiauduose rado medžioklinį šautuvą. Atsukęs jį į Adelę Madragytę 16 m. mergaitę, ėmė juokauti ir netyčia iššovė jai į kairiąjį petį. Mergaitė sunkiai sužeista.

— Marijampolės cukraus fabrike viena darbininkė netikėtai buvo runkeliais užversta taip, kad vos galėjo iš to "kapo" iškasti. Tuo tarpu kitą darbininkę lengvai užkliudė didžiulis ratas ir apsuoko ją ore, suplėšė rūbus ir nunetė žemėn. Darbininkai manė, kad ją užmušė, bet darbininkė buvo gyva.

— Kai kurios kaimyninės valstybės daro sunkumų Lietuvos piliečiams, norintiems gauti darbo užsieniuos. Nuo Naujų Metų Lietuvoj numatoma palikti tik tuos svetimšalius darbininkus, specialistus, be kurių negalima apseiti. Kitiems bus pasiūlyta apleisti Lietuvą.

— Pušalotas, Panevėžio apskr. Kelių taisyklė net iš dviejų kapinių pradėjo vežti žvyrą, sykiu su žmonių kaulais. Vienam ūkininkui (S. iš Patapurių kaimo) užprotstavus, valsčiaus viršininkai nubaudė 25 litais pabaudos; ką berods ir apskritis patvirtino. Iš kitų kapelių (Stumbriškio) net grabelį iškasė, su užsilikusiais ant jo dažais. Žmonės dar atsimeina, kada buvo laidojami toje vietoje net suaugę žmonės. Tokiais valsčiaus ponų darbais apylinkės žmonės labai pasipiktinę, kad neduodama kaulams ramybės. Juk kapinių išniekinimas privalėtų būti ir įstatymais baudžiamas, o ne baudžiami tie, kurie teisėtai prieš kapinių ardyimą pasipriešino.

